

» Latina Confirmationis Sacramentum conferri, adhibito sacro
» Chrismate etc. dum idem Minister Formæ verba pronuntiat. »
Ibi igitur non fit mentio de alia Materia quàm unctione Chris-
matis per manum Episcopi, nec de alia Forma quàm de verbis
prolatis ab Episcopo, dum ungit; et sic docet Pontifex extra
controversiam esse, quòd in Ecclesia Latina Sacramentum Con-
firmationis confertur. Si alicui hæc Declaratio non sufficit,
bene sufficit mihi et aliis, qui constanter tenemus Summum
Pontificem, ubi loquitur docens Ecclesiam in re ad fidem perti-
nente, nunquam errare posse.

168. — Hinc notandum cum *Salm. cap. 2. ex n. 33. et com-
mun. DD.* quoad formam, substantiales esse, et Sacramentum
invalidare omnes mutationes sequentes, scilicet 1. Si omittatur
verbum *signo*, vel *confirmo*. 2. Si omittatur expressio *SS. Trin-
tatis*. 3. Si omittatur verbum *te*. 4. Si omittantur verba *signo
Crucis*, vel *Chrismate salutis*. Dicere autem *corroboro* pro *con-
firmo*, esset mutatio accidentalitatis, ut *Salm. n. 44. cum Sot. Gran.
et aliis*; sicut etiam dicere *sanctificationis*, pro *salutis*, ut
S. Thom. d. art. 4. ad 1. Valent. et Salm. ib. cum aliis communiter.

169. — Quæritur hic, an sit valida forma, quam adhibent
Græci in hoc Sacramento, dicendo: *Signaculum doni Spiritus
sancti*, significantem signo illo donari Spiritus sancti munera?
Affirmant communiter DD. cum *Arcudio*, et sic refert *Illsung.
apud Croix n. 333.* declarasse Urbanum VIII. Unde improbab-
iliter *Viva de Confirm. q. 3. art. 1. n. 6.* dubitat de validitate
Sacramenti cum hac forma collati, eò quòd in ea deest invocatio
SS. Trinitatis; nimis enim durum est dicere, quòd tota Ecclesia
Græca hoc careat Sacramento. Præterquam quòd verosimiliter
dicunt *Tournely Præl. Theol. t. 7, pag. 240. suus Cont. tom. 5.
p. 61. in fin. et Juenin. t. 7. pag. 205.* quòd apud Græcos, non
minùs quam apud Latinos, bene invocantur in hoc Sacramento
Personæ SS. Trinitatis, cum tali tamen differentia, quòd in
Ecclesia Latina SS. Trinitas invocatur post unctionem, in Græca
verò invocatur antea in Oratione præcedenti.

Tres autem sunt effectus hujus Sacramenti. I. *Character* ut
ex *Trident. sess. 7. can. 9.* et ex *Decr. Eugen. IV. Vid. Salm.
cap. 3. n. 2.* et *Croix n. 333.* II. *Gratia*, id est robur speciale ad
prælianda prælia Domini: Imò ex *cap. Novissimè. de Consecrat.
Dist. V.* declaratur in Confirmatione conferri Gratia Spiritus
sancti plenitudinem, similem illi quam acceperunt Apostoli in
die Pentecostes, ut docet *Cat. Rom. de Sac. Confir. n. 21.* Et
etiam aliquando per hoc Sacramentum prima Gratia confertur,
ut docent *S. Th. art. 7. ad 2. et Salm. n. 4. cum Suarez, Pal.
Laym. Bon. etc. juxta dicta n. 84.* III. Effectus est cognatio spiri-
tualis eodem modo, quo dictum est de *Bapt. n. 156 in fin.* Ita ex
*2. Veniens. De cogn. spir. Viva q. 3. art. ultim. n. 1. Salm. c. 4.
43. Croix num. 402.*

DUBIUM II.

Quis sit Minister, et quod subjectum.

170. An soli Episcopi sint Ministri Confirmationis? — 171. An peccet
graviter Episcopus confirmans non suos? — 172. Et quam penam
incurrat? — 173. An autem possit præsumere consensum aliorum
Episcoporum? — 174. Quær. 1. An Confirmans et Confirmandus de-
beant esse jejuni? Quær. 2. An Confirmatio ministranda sit in Ec-
clesia? Et an conferri possit in die feriali, et vespere? — 175. Quando
teneatur Episcopus confirmare? — 176. Quinam valide confirman-
tur? — 177. An infantes? — 178. An sit illicitum pueros confir-
mare sine causa? — 179. Quæ dispositio ad Confirmationem re-
quiratur? — 180. An licite confirmantur amentes?

170. — « RESP. I. Minister ordinarius validæ Confirmationis
» est solus et omnis Episcopus, etiam excommunicatus, vel
» hæreticus: ex commissione autem, vel delegatione Pontificis,
» etiam simplex Sacerdos. Est communis. Vid. *Ferm. Laym.
» l. 5. t. 3. c. 6. Bonac. d. 3. p. 2.* »

Quæritur, an Papa possit committere simplici Sacerdoti facultatem
confirmandi? Certum est solum Episcopum esse Ministrum
ordinarium hujus Sacramenti, ut sancivit Innoc. III in *cap. un-
de Sacra unction. §. Per frontis*, ubi dixit: « Cùm cæteras unc-
» tiones simplex Sacerdos valeat exhibere, hanc (scilicet Chris-
» mationis) non nisi summus Sacerdos, id est Episcopus, debet
» conferre. » Et idem definitivè Tridenti. *sess. 7. c. 3.* ubi: « Si
» quis dixerit sanctæ Confirmationis ordinarium Ministrum non
» esse solum Episcopum, sed quemvis simplicem Sacerdotem,
» anathema sit. » Dubium autem fit, an ex concessione Pontificis
possit simplex Sacerdos confirmare tanquam Minister extraor-
dinarius. Negat *Viva de Conf. qu. 3. art. 2. n. 1. ac Salm. c.
4. n. 18.* cum communi, ut asserunt. Sed vera sententia affirmat
cum *S. Th. 3. part. qu. 72. art. 11. ad 1. Petrocor. Concina,
utroque Tourn. Croix l. 6. p. 1. n. 386. cum Pal. Aversa, et
alii pluribus.* Idque hodie non ampliùs dubitandum ex *Bulla
N. SS. P. Benedicti XIV. incipiente, Eo quomòs tempore*, edita 4
Maii 1745. (in *Bullar. t. 1. n. 129. §. 8.*) ubi Pontifex indulsit, ut
ut Coptis Sacerdotes Missionarii pro necessitate possint minis-
trare Confirmationem, additque, hoc non esse novum, sed usita-
tum à S. Gregorio M. et aliis Pontificibus; refertque *P. Za-
charia apud Croix lib. 6. pag. 378.* Eugenium IV concessisse
cuidam Religioso Franciscano Missionario facultatem non solum
confirmandi, sed etiam Chrisma conficiendi.

171. — « I. Etsi Episcopus graviter peccet, si vel in aliena
» Diœcesi, vel sibi non subditos confirmet, sine proprii Episcopi
» consensu, valtem tacito, propter defectum jurisdictionis:
» (Episcopus confirmans in aliena Diœcesi, etiam subditos suos,
» incurrit suspensionem à Pontificalibus ipso jure ex Tridenti.

» sess. 6. cap. 5. et Declaratione S. C. ap. Salm. c. 4. n. 26.) »
 » valida tamen est Confirmatio, quia ista non requiritur neces-
 » sitate Sacramenti, sed præcepti tantum.

« 2. Excusatur à peccato Episcopus, si ex alia Diocesi accur-
 » rentes confirmet: quia præsumitur tacitus consensus alterius
 » Episcopi, cui id gratum esse censetur: præsertim si consue-
 » tudine ita receptum sit, vel à proprio ægrè confirmari possint.
 » Ita contra Bonac. d. 3. de Sacr. docent Tann. in 3. p. d. 4.
 » qu. 4. d. 3. Sao. Consecr. et alii. »

172. — Quæritur an Episcopus possit in sua Diocesi alienos confirmare? Per se loquendo (ut ait Busemb.) certum est non posse, idque vetitum illi esse sub gravi, additque Bonac. p. 2. n. 10 etiam sub suspensione, sed ubi habeatur hæc suspensio, non indicat, nec ego inveni: tantum enim adest suspensio in Episcopum, qui ordinat alienum subditum, ut dicemus de Ordine n. 762. At dispar quidem est ratio inter Episcopum ordinantem, et confirmantem; nam Episcopus ordinans debet probare quos ordinat, sed confirmans confirmat, qui accedunt. Deinde certum etiam est et commune ap. DD. quòd ubi et consuetudine id permittitur, licitè fieri potest, ut dicunt Conc. t. 8. pag. 216. n. 18. Holzm. p. 45. n. 209. Ronc. q. 1. R. 1. Et hanc esse praxim usu receptam rectè aiunt Pal. p. 9. n. 7. et Croix l. 6. p. 1. n. 392.

175. — Cæterum Bonac. loc. cit. cum Ang. Ledes. Vioald. etc. sentit probabilis esse, quòd in hoc non sit præsumenda ratihabitio propriorum Episcoporum nisi constet. Alii verò, ut Conc. Pal. ll. cc. Laym. c. 6. s. 3. Salm. c. 4. num. 25. cum Tann. Hen. Barb. Sa, etc. ac Croix loc. cit. cum Præp. Aversa, Burgh. et Delb. communiùs et probabilis censent Episcopis licitum esse confirmare alienos subditos, quia semper præsumitur, nisi aliter constet, tacitus consensus aliorum Episcoporum, qui credendi sunt velle suas oves non privari hoc Sacramento, cum nullum incommodum ex eo ipsis proveniat.

Tantò magis licitè poterit Episcopus confirmare Ordinandum, qui affert dimissoriam sui Ordinarii, quia tunc bene præsumitur consensus etiam de præsentì proprii Episcopi, ut dicunt Vica qu. 3. art. 2. n. 2. Croix d. n. 392. cum Dicast. Henriq. et Salm. n. 24. cum Pal. Laym. Fag. etc.

174. — Quæritur 1. An cum ministratur Sacramentum confirmationis, tam Confirmans, quàm Confirmandus debeat esse jejunos? Videtur affirmandum ex c. Jejuni, et c. Episcopi de Consecrat. Dist. 5. Sed communiter DD. dicunt hoc non esse de præcepto, sed de consilio; unde sæpe tale Sacramentum confertur post prandium, præcipuè cum numerosus populus sit confirmandus; ita Laym. l. 5. tr. 5. c. ult. n. 2. Pal. de Confirmat. tr. 20. D. un. p. 10. n. 4. Coninck q. 72. art. 12. Bonac. D. 3. de Sacr. qu. un. p. 2. n. 13. cum multis, Granad. tr. 4. D. 2. n. 3. Salm. tr. 3. c. 4. n. 33. et Escob. l. 2. n. 175. cum Led. Hurt. etc. Vel, ut ait Suar. de Confirm. D. 37. sect. 2. v. 4

dici potest quòd lex de conferendo hoc Sacramento ante prandium non est usu recepta, consuetudo enim fere jam oblituit, ut tale Sacramentum post prandium conferatur.

Quæritur 2. An Confirmatio debeat omnino conferri in Ecclesia? et an die festivo? Putat Nunnus qu. 72. ar. 2. circa fin esse mortale confirmare extra Ecclesiam, sicut est mortale extra Ecclesiam solemniter baptizare, cum fit (ut ait) contra usum Ecclesiæ. Nihilominus probabiliter docent Suar. dicta D. 38. sect. 1. n. 2. Bonac. dicta p. 2. n. 14. Pal. n. 6. Barb. 2. p. de potest. Episcopi alleg. 30. n. 13. Escob. l. 2. n. 178. cum Hurt. Diana t. 2. tr. 3. Misc. R. 17. et Salm. c. 4. n. 32. cum Henr. et Sa, posse absque peccato gravi ministrari Confirmationem in aliquo loco decenti, etiam extra Ecclesiam. Nec obstat consuetudo in contrarium, nam respondent Bonac. et Barb. loc. cit. non esse credendum talem consuetudinem confirmandi in Ecclesia obligare sub gravi. Unde videtur obligare saltem sub levi, nisi aliqua rationalis causa excuset, quidquid dicant Palaus, et Escob.

Quidquid autem sit de antiqua consuetudine circa tempus ministrandi hoc Sacramentum, dicunt Granad. et Barb. loc. cit. ac Salm. n. 34. jam usum obtinuisse, quòd Confirmatio conferri possit quocumque die, festivo aut feriali: et quocumque tempore, matutino aut vespertino. Additque Coninkius id esse verum etiam in locis Generali Interdicto subjectis, ex c. Responso de Sent. Excomm.

176. — « 3. Peccat graviter Episcopus, si longo tempore non confirmet: quia subditos ingenti bono privat. »

Hoc certum est apud omnes; vide Holzm. p. 54. n. 210. Croix n. 388. Conc. pag. 216. n. 18. Pal. p. 9. n. 13. Episcopus tenetur autem suis expensis circumire ad confirmandum, ut Pal. et Croix, qui tamen excipit, cum Gob. nisi sit rationalis consuetudo expensas exigendi. Hinc dicit Croix ibid. cum Dic. peccare graviter Episcopum, qui per 8 vel 10 annos differret circumire saltem per loca præcipua, ut Pal. et Salm. c. 4. n. 31. nisi excuset moralis impossibilitas. Si autem adsit justa causa, non peccat qui differt per tres, aut plures annos, Croix cum Gob. etc. l. c.

An peccet graviter Episcopus non confirmans moribundum petentem? Affirmant Bonac. Quintan. etc. Sed probabiliter Croix n. 390. cum Escob. Lugo etc. dicit nequaquam peccare, quia excusat incommoditas, et communis praxis: Et adhærent Salm. c. 3. n. 25.

176. — « Resp. 2. Validè confirmantur omnes, et soli baptizati nondum confirmati. Ratio est, tum ex illo Act. 2. Replevit totam domum: tum ex usu, et traditione Ecclesiæ: tum quia omnes indigent ejus effectu, et sunt capaces. Licitè verò confirmantur iidem, qui validè, dummodo constet non ponere obicem sive Sacramento, sive ejus effectui. Ratio patet ex dictis. »

177. — « 1. Etiam infantes, et rationis impotes validè hoc » Sacramentum suscipiunt.

» 2. Etsi quoad infantes consultius sit differre usque ad ratio-
» nis usum, tum ob irreverentiam Sacramenti, tum ob pericu-
» lum iterationis, tum ob Ecclesiæ usum: nihilominus ob ra-
» tionabilem causam etiam antea iis licitè datur, v. g. si timeatur
» diuturna absentia Episcopi: vel hic ad ista loca rarò veniat:
» item si infans sit in periculo mortis (in quo quidam dicunt de-
» bere dari): denique si sit filius Principis *Laym. hic t. 3. c. 6.*
» *Fill. t. 1. tr. 3. c. 2.* * (Sicque sancitum fuit in *Conc. V. Me-*
» *diol. ut refert P. Zacharia apud Croix lib. 6. p. 1. ad n. 390.*
» *nempe quod non solum ob periculum mortis, sed etiam ob alias*
» *causas possent chrismari pueri.) * »*

178. — Certum est apud omnes, licitè confirmari infantes, si
juxta accedant causæ, nempe periculum mortis, absentia Epis-
copi, etc. ut communiter admittunt cum *Bus. Salm. c. 3. n. 16.*
cum *Suar. Pal. Conc. etc. ex D. Th. 3. p. q. 71. art. 8. ad 4.* ubi
ait pueris morituris dandum esse hoc Sacramentum, ut majorem
gloriam consequantur. Item licitè confirmantur pueri, ubi talis
viget usus, ut dicunt *Salm. n. 18. cum Soto, et Laym. c. 5. n. 2.*
ac *Vivaldo*, qui testatur in Hispania confirmari Infantes duorum
vel trium annorum. Præcisè autem his vel similibus causis,
commune est apud omnes expedire, ut expectetur in Confirman-
dis usus rationis, prout dicitur in *Catech. Rom. n. 18.* ubi:
« Omnis quidem post Baptismum Confirmationis Sacramen-
» tum posse administrari, sed minùs tamen expedire hoc fieri
» antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus
» annus expectandus non videatur, usque ad septimum certè hoc
» Sacramentum differre maximè convenit. »

Utrum autem sit licitum Infantes ante usum rationis confir-
mare? Dicunt plures Auctores, nempe *Bonac. p. 4. n. 5. Escob.*
de Confir. n. 196. Holz. t. 2. p. 45. n. 227. Salm. c. 3. n. 22. cum
Granad. nullam agnoscere culpam in Episcopo, qui infantes
confirmaret, quia hæc erat antiqua consuetudo, et talis est hodie
in Ecclesia Græca; testaturque *Vivaldo* in Hispaniis infantes
communiter confirmari in ætate duorum, vel trium annorum;
tantò magis, ut aiunt, quia nullibi facta videtur de hoc prohi-
bitio. Sed id hodie ampliùs dici nequit, dum Pontifex *Bened.*
XIV. in Const. 129. Eo quamois, §. 6. edita anno 1745. in *tom. 1.*
sui Bullarii declaravit in præsentiarum non licere aliquem
confirmare ante usum rationis, his verbis: « Nihilominus abro-
» gato prorsus à Romana Ecclesia... ejusmodi more, consultis
» simis Pontificum Decretis cautum est, ut renatis fonte Bap-
» tismatis conferretur Sacramentum confirmationis in æta solum
» ætate, in qua fideles... intelligerent tantùm inter se differre
» Baptismum, et Confirmationem, quantum in naturali vita distat
» generatio ab incremento. » De cætero idem *Benedictus* post
plures annos ab hac Constitutione emanata, in suo celebri *Opere*
de Synodo l. 7. c. 10. nu. 5. scribit, quòd licet *Catechismus* asserat

non expedire, ut Confirmatio ministraretur pueris ante septennium,
attamen non prohibet, ne ipsi ullo casu conferatur. Additque
quòd hoc animadverso, à *Syloio, Suarez, Sylvestro, Roncaglia,*
Juvenino, Card. Gotti, et aliis, affirmant ipsi, adhuc juxta præ-
sentem disciplinam, licitè posse conferri Confirmationem pueris
etiam ante septennium, aliqua causa urgente, nempe si Epis-
copus deberet per longum tempus à sua Diocesi abesse, aut si
puer esset in periculo mortis, aut ob aliam similem causam.
Loquens autem de Amentibus, ait Benedictus l. c. n. 180. omnino
ipsis ministrandam esse Confirmationem.

Dubitans, an sit confirmatus, potest sub conditione confirmari;
sed requiritur majus dubium, quàm pro Baptismo. *Croix n. 393*
cum Nunn. Gob. etc.

179. — Confirmandus autem existens in mortali debet se
disponere ad Sacramentum vel contritione, vel attritione una
cum Confessione; secus tamen, si abesset conscientia culpæ gravis,
ut *Viva. qu. 3. ult. n. 1. Salm. c. 3. n. 28. cum Suar. Pal. et com-*
muni. Confessio enim videtur esse de consilio, non de præcepto,
ut communiter dicunt DD. apud *Viva ioc. cit.* et clarè colligitur
ex cap. *Ut jejuni dist. 5. de Consecr.* ubi dicitur: *Ut moneatur*
Confessionem facere prius.

180. — « 3. Etiam perpetuò amentes (præsertim si aliquando
» usum rationis habuerint) licitè confirmantur; etsi per accidens
» nunquam sint spiritualiter pugnaturi. Ita *Suar. Fill. Laym.*
» *l. c. Con. qu. 72. art. 8. nu. 83.* * (*Est commune cum Pal. Con.*
» *Bonac. Barb. et Salm. cap. 3. n. 23. contra Sot. Val. etc.*) *

DUBIUM III.

Quæ Confirmationis necessitas, et Cæremoniæ.

181. An adsit per se gravis obligatio suscipiendi Confirmationem?

— 182. An autem per accidens, nempe ratione vitandi I. Periculi.
II. Scandali. III. Contempùs. Et quando contemptus intervenit?

— 183. An sit gravis obligatio suscipiendi Confirmationem ante

susceptionem primæ Tonsuræ? — 184. Quæ cæremoniæ sint ser-

vandæ in Confirmatione? Et quid notandum I. Quoad vestes Epis-

copi? II. Quoad locum Chrismationis? Et an Confirmandi accedere

debeant jejuni? — 185. Requiritur etiam 1. Patrinus. 2. Ut hic

sit unus. 3. Ut sit confirmatus. — 186. Dub. 1. An peccet graviter

qui tenet non confirmatus? Dub. 2. An patrinus non confirmatus

contrahat cognitionem. — 187. Requiritur etiam 4. ut Patrinus sit

diversus à patrino Baptismi. An Monachi possint esse patrini Con-

firmationis? — 188. An sit obliganda fascia frons Confirmandi?

Et an sit necessaria ultima Benedictio Episcopi?

181. — « RESP. I. Nec est necessaria ad salutem necessitate
» medii, neque per se præcepti Est communis *S. Thom.* et aliorum,
» contra *Scot. et Sylvest.* Ratio est, tum quia Ecclesia non urget
» ejus susceptionem ullis pœnis; tum quia nec ex Scriptura, nec

» Traditione, neque sine, aut institutione Sacramenti, tale
» præceptum colligitur. Et Canones, qui in contrarium afferun-
» tur, satis explicantur de necessitate ad melius esse.

« Dixi per se: quia per accidens aliquando potest esse necessaria
» ad salutem ex præcepto caritatis sui, vel proximi, vel alio,
» v. g. ad cavendum scandalum, vel ratione conscientiae, qua
» quis valde metuit, ne in tormentis deficiat sine hoc Sacra-
» mento.

« 1. Negligere hoc Sacramentum, secluso scandalo, et con-
» temtu, non est mortale. *Suarez, Laym. l. 5. tom. 5. c. 5. Bon.*
» *d. 3. q. 1. p. 2.* ubi ex aliis multis docet, nullum esse præcep-
» tum illud suscipiendi.

« 2. Etsi omissio ex contemptu, v. g. si quis id nihili faciat,
» aut puerile, aut vile habeat, sit mortalis; talis tamen non
» censetur esse, cum quis ejus oblatam occasionem, quam postea
» non facile habiturus est negligit. Ita *commun.* contra *Sylo.*
» *v. Confirm. et Tol. l. 2. cap. 4.* »

Magna est hæc quæstio inter DD. an adsit gravis obligatio
suscipiendi hoc Sacramentum Confirmationis? *Prima* sententia
affirmat, quam tenent *Merbes. Contin. Tourn. tom. 5. p. 122.*
Conc. tom. 8. p. 223. ex n. 1. Habert t. 5. p. 321. c. 9. cum Ang.
et Hugone à S. Vict. item S. Bon. S. Anton. Alens. Sylo. et
Palud. apud Palaum de Confirm. p. 8. 2. 3. Dicunt præfati
AA. obligationem hanc oriri tam ex præcepto naturali, quam
positivo. Ex naturali, quia grave detrimentum sibi infert, qui
in lucta tentationum negligit se munire magno robore hujus Sa-
cramenti, ad hunc finem instituti. Ex positivo, tum Divino, ut
probat ex *Actor. 1.* ubi Christus Dominus: « Præcepit eis ab
» Hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem
» Patris: » nempe Spiritum sanctum, cujus donum tribuitur in
Confirmatione; tum Ecclesiastico, nam Urbanus Papa in *cap.*
Omnes 1. Dist. 5. de Consecr. sic ad Christianos scripsit: « Omnes
» fideles per manus impositionem Episcoporum Spiritum sanctum
» post Baptismum accipere debent, ut plenè Christiani inve-
» niantur. » Hoc etiam Melchisedes Papa in *cap. Spiritum sanctum*
ead. Dist. dixit: « Victoribus necessaria sunt Confirmationis
» auxilia. » Confirmatur ex *Catech. Rom. de Conf. §. 6.* ubi de
hoc Sacramento dicitur: « Quanquam verò necessarium non sit,
» à nemine tamen prætermitti debet... Quod enim omnibus com-
» munitè ad sanctificationem Deus proposuit, ab omnibus etiam
» summo studio expetendum. » Item *S. Cyprianus Epist. 70.*
scripsit: « Ungi quoque necesse est eum, qui baptizatus est, ut
» accepto Chrismate, id est unctione, esse unctus Dei, et habere
» gratiam Christi possit. »

Secunda verò sententia negat, per se loquendo, teneri quemque
fidelem sub gravi Confirmationem suscipere, et hanc tuentur
cum *Bus. gravissimi AA.* prout *Nao. Man. c. 22. n. 9. Suarez*
p. 3. D. 38. sect. 1. §. 1. Quo circa, Sotus D. 7. q. un. art. 8. Laym.
de Confirm. cap. 5. q. 4. cum Coar. Abb. Panorm. Adrian. Val.

Henr. Vict. et Con. item Frassen. tom. XI. pag. 437. concl. 1.
et 2. Wigandl. tr. 11. Ex 6. n. 89. Pal. p. 8. n. 5. Bon. p. 2. in
Princ. Roncaglia c. 2. qu. 2. R. 2. Anacl. de Sacr. p. 544. n. 68.
cum communi ut asserit, *Sporer tom. 3. p. 216. n. 33. Elbel*
tom. 3. p. 52. n. 8. Viva de Confirm. qu. 3. a. 2. n. 9. Croix l. 6.
pag. 1. n. 394. Salm. c. 4. n. 62. cum aliis. Et huic sententiæ
apertè adhæret *D. Thom.* nam in *3. part. qu. 62. a. 1. ad 3.* sic
ait: « Quædam (Sacramenta) sunt, sine quibus non est salus:
» quædam verò sunt, quæ cooperantur ad perfectionem salutis:
» et hoc modo Confirmatio est de necessitate salutis, quamvis
» sine ea possit esse salus, dum tamen non prætermittatur ex
» contemptu Sacramenti. » Item in *4. D. 7. qu. 1. a. 1. q. 2.* repetit
quòd Confirmatio est necessaria non ad salutem, sed ad perfec-
tionem salutis, « sicut equus ad ambulandum, et medicina ad sanè
» vivendum. » Additque aliqua Sacramenta esse ita necessaria,
ut sine illis (homo) non possit in spirituali vita vivere, sicut est
Baptismus, et Pœnitentia: « quædam autem sine quibus non
» potest consequi aliquem effectum, qui est ad bene esse spiri-
» tualis vitæ; et hoc modo Confirmatio, et omnia alia sunt ne-
» cessaria. Veruntamen contemptus cujuslibet Sacramenti est
» periculosus. » Clariùs id confirmat in *cit. quæst. 72. art. 8. ad*
4. ubi ait: *Et ideo Hugo à S. V. dicit: Omnino periculosum*
esset, si ex hac vita sine Confirmatione migrare contingeret:
« non quia damnaretur, nisi fortè propter contemptum, sed
» quia detrimentum perfectionis pateretur. » Nec dissentit *Scotus*
in 4. D. 17. qu. 1. n. 11. ubi ait: « Extrema Unctio est instituta à
» Christo, et Confirmationis Sacramentum, et tamen neutrum
» est simpliciter necessarium, nec est præceptum de isto, vel
» illo recipiendo. »

Dicunt igitur Fautores hujus sententiæ non adesse de hoc
Sacramento suscipiendo ullum præceptum neque naturale, neque
positivum. Non naturale, quia licet Christus Dominus hoc Sa-
cramentum instituerit tanquam peculiare medium ad vincendas
hostium insidias, tamen alia sunt generalia media, prout fre-
quens Eucharistiæ perceptio, oratio, pœnitentia, etc. quibus
robur Animæ etiam obtineri potest. Nec positivum, quia nullibi
tale præceptum reperitur expressum. Illud enim quod est in *Act.*
loc. cit. intelligitur fuisse datum tantum Apostolis, ut ipsi pecu-
liari modo Spiritum S. acciperent, et tanquam Ecclesiæ Fun-
datores ministerium prædicationis aggredierentur non nisi super-
naturali scientia, et donis prophetiæ, linguarum, ac miraculo-
rum præditi. Alia autem quæ habentur in *c. Omnes, et cap.*
Spiritus S. ut supra, intelliguntur non de necessitate præcepti ad
salutem, sed ad perfectionem salutis, ut docet *D. Th.* cujus
perfectionis detrimentum, sive privationem ait non inducere
damnationem: confirmatio enim non reddit hominem perfectum
simpliciter, et quoad substantiam, quòd est solius Baptismi, sed
quoad uberius gratiæ perceptionem, sive ad melius esse spiri-
tuale, ad quod homo non tenetur sub gravi. Sic pariter intelli-

tur Catechismus Rom. : imò id apertè ibi exprimitur in §. 17. seq. ubi dicitur, quòd « illi confirmari debent, qui ad perfectum Christianam Religionis habitum perducendi sunt. » Et deinde additur : « Communis omnium Mater Catholica Ecclesia vehementer » optat, ut in iis, quos per Baptismum regeneraverit, Christiani » hominis forma perfectè absolvatur. » Ubi etiam nota, non dici quòd Ecclesiæ præcipit, sed optat, quo utique exprimitur non adesse Ecclesiæ præceptum. Ad textum autem S. Cypriani respondetur, quòd S. Doctor non dicit necesse esse hoc Sacramentum suscipere de necessitate præcepti, sed necesse esse, ut illud suscipiat qui ejus gratiam vult obtinere; vel potest alio modo intelligi, scilicet quòd sine Confirmatione non licebat ministrare Baptismum tunc temporis, quando Baptismus simul cum Confirmatione dari præcipiebatur, ut habetur in cap. De his. 3. Dist. 5. de Consecr.

182. — Dicunt autem AA. secundæ sententiæ, quòd licet per se loquendo omissio susceptionis hujus Sacramenti non sit mortalis, conveniunt tamen communiter posse esse mortalem per accedens in tribus casibus, et I. Si quis omitendo aliàs firmiter crederet periculum sibi imminere amittendi Fidem, vel caritatem ut *Suar. Pal. et Salm. n. 59. cum Con. Gran. etc.* II. Si quis omitteret cum scandalo, nempe si esset suspectus de fide, et reputaretur Confirmationem contemnere, aut non credere esse Sacramentum, *Palauis, Laym. Ronc. Suarez, Sporer, Salm. num. 58* cum aliis communiter. III. Si omitatur ex contemptu, quem alii intervenire intelligunt, quando quis commodè Sacramentum suscipere potest, et negligit; hunc enim, etsi non formalem, virtuale tamen contemptum reputant. Ita sentiunt *Habert, Concina, Nat. Alexand. Tourn. Juenin. item Syloest. Ric. et Gabr. apud Laym. il. cc.* Et huic opinioni favet *Scotus D. 7. quæst. 2.* ubi ait : « Judicaretur enim contemptus, si omnimoda opportunitate » oblata non susciperetur. » Alii verò fortè probabilius dicunt tunc tantùm intercedere contemptum, quando quis negligit Confirmationem suscipere, non quia detinetur à quodam rubore, vel incommodo, sed quia illam parvi facit; plura enim bona spiritualia homines sæpe adipisci prætermittunt ex negligentia, sine eo quòd illa reputent contemnere. Ita cum *Bus. mox infra Suar. l. c. v. Quo circa, Laym. q. 4. Pal. p. 8. n. 6. Ronc. l. c. Spor. n. 33. Elbel n. 20. et Salm. n. 57. cum Con. Gran. etc. ex D. Th. 2. 2. q. 186. art. 9. ad 3.* ait : « Dicendum quòd tunc aliquis » transgreditur ex contemptu, quando voluntas ejus renuit sub- » jici ordini legis vel regulæ, et ex hoc procedit ad faciendum » contra legem vel regulam. Quando autem è converso propter » aliquam particularem causam, puta concupiscentiam, vel iram » inducitur ad aliquid faciendum contra statuta legis vel regulæ, » non peccat ex contemptu. » Si ergo non contemnit legem qui eam transgreditur propter concupiscentiam, neque contemnet Confirmationem qui eam suscipere negliget, ut patiat aliquod incommodum, ruborem vel simile. Id apertè confirmat Catech.

Rom. dict. §. 16. ubi loquens de hoc Sacramento distinguit negligentiam à contemptu, dicens : « Sæpe evenit, ut Fideles in » hoc Sacramento suscipiendo, dissoluta quadam negligentia, et » cunctatione utantur; nam de iis, qui ad eum impietatis gradum » venerunt, ut illud contemnere et aspernari audeant, nihil est » quòd dicamus, etc. » Minime autem negandum cum *Suar. Pal. Laym. Salm. Con.* et aliis (contra aliquos) talem negligentiam esse saltem peccatum veniale, cum sit quædam prodigalitas spiritualis.

Verumtamen postquam hæc scripsi, inveno declaratum à Benedicto XIV in Bulla, *Etsi pastoralis* (vide in *Bullar. tom. 1. Bullam 57. §. 3. n. 4.*) quòd omnes Confirmationem suscipientes à Presbyteris Græcis, invalidè confirmentur; hinc Pontifex subjungit, ipsos admonendos esse de obligatione gravi suscipiendi, cum possint, Confirmationem ab Episcopis. En verba Pontificis : « Monendi sunt ab Ordinariis locorum, eos gravis » peccati reatu teneri, si (cum possint) ad Confirmationem » accedere renuunt, ac negligunt. » Quapropter secunda opinio supra relata, nimirum non teneri Fideles sub gravi ad Confirmationem suscipiendam, hodie non videtur satis probabilis.

185. — « 3. Præceptum, quod habetur in *Trident. sess. 23. cap. 4. de reform.* non ligat omnes, cum sit hypotheticum; sed » tantùm ordinandos vel initiandos prima tonsura. Cujus omissionem non esse mortalem contra *Tan. docent Henr. Valent. Suar. d. 38. s. 1. et Navar. c. 22.* qui addit, ne quidem Episcopus peccare mortaliter, ordinando non confirmatum, aut si » ipse non confirmatus ordinet. Vide *Reg. l. 28. c. 3.* »

Quæritur an sit obligatio gravis suscipiendi hoc Sacramentum ante susceptionem primæ Tonsuræ? Affirmant *Bonac. de Ordine p. 4. n. 8. Renzi eod. t. q. 3. cum Tolet. Fornar. et Majol. ap. Dian. p. 2. tr. 16. R. 4.* ex præcepto Tridentini *sess. 23. c. 4.* ubi dicitur : « Prima tonsura non initientur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint. » Et in hujus præcepti confirmationem refert *Renzius l. c.* quamdam Declarationem S. C. Concilii die 27 Septembris 1621, ap. *Nicolaum*, ubi dictum fuit quòd qui susceperit primam Tonsuram, vel Ordines non confirmatus, tanquam malè promotus non possit ad illos Ordines ascendere, nec recipere Beneficia sine Sedis Apostolicæ Dispensatione. Negant verò alii communissimè, quòd præfata verba Tridentini gravem obligationem importent; ita *Nav. Man. c. 22. n. 9. vers. Quinto*, ubi sic ait : « Peccat qui non se facit confirmare ante omnem Ordinationem; nullam tamen censuram incurrit, tum quia ejus omissionis negligentia non est mortalis; » tum quia jure id cavetur. » Idem sentiunt *Sotus D. 24. q. 1. art. 4. Suar. D. 38. sect. 1. v. Quo circa, Pal. de Cons. p. 8. n. 6. Escob. eod. tit. n. 139. Salm. c. 4. n. 63. Tamb. c. 3. §. 4. n. 4. Dian. l. c. cum Azor. Val. Avil. Con. et Molles.* Idem sentit perdoctus *Cabassut. l. 3. c. 3. n. 10.* cum communi, addens *Suarez, Coninck, Nav. Vict. etc.* extendere hanc doctrinam

etiam ad collationes Ordinum. Et idem dicunt *Nao. l. c. Laym. c. 5. n. 4.* de Episcopo ministrante. Ratio, vel quia verba Concilii solam monitionem continent, cum verba imperativi modi per se non inducant præceptum, ut dicunt *Caj. Nao. Sa, et Sayr.* quos retulimus *lib. 4. num. 261. ex Glosa in c. de præscrip. et ex D. Thoma, qui 2. 2. q. 166. ar. 9. ad 2. dicit: «Nec in lege» Ecclesiæ omnes ordinationes obligant ad mortale. »* Vel quia verba Tridentini non continent strictum præceptum, eò quòd hæc non æstimetur materia gravis, aut quòd præceptum ita à consuetudine sit interpretatum. Meritò tamen dicunt præfati Auctores, id non excusari à veniali (contra *Holz. t. 2. p. 45. n. 518. Gran. D. 1. n. 9. et Tamb. loc. cit. n. 5.* qui nullam in hoc culpam agnoscunt) saltem ob quamdam deordinationem, quæ in tali omissione interveniret.

184. — «Resp. 2. Circa cæremonias Confirmationis, scienda sunt sequentia. I. Etsi servandi sint ritus in Pontificali præscripti, peccetque graviter Episcopus, si confirmet sine pluviali » mitra, vel pedo; uti et si ordines sacros conferat cum solis » indumentis Missæ: *Dian. p. 7. t. 10. R. 31.* Non tamen semper erit mortalis alicujus ommissio, v. g. alapæ, aut cerei. Potest autem conferri loco quovis decenti, etiam extra Ecclesiam, et » à prandio non jejunis, omni anni tempore. »

Notandum I. quoad vestes Episcopi ministrantis, in Pontificali Rom. præscribi, quòd Episcopus debeat esse indutus amictu supra rochetum, vel superpelliceum si sit Religiosus, ac stola pluviali albi coloris, mitra, et baculo. Dicit autem *Villalob. apud Dian. p. 7. tr. 11. R. 31.* peccare tantum venialiter Episcopum, qui confirmaret sine vestibus sacris, dicens, hanc esse cæremoniam accidentalem. Sed verius ipse *Dian. ibid. et Tamb. de Confir. §. 2. n. 4. Sporer t. 3. p. 217. n. 43. ac Renzi q. 3.* dicunt esse mortale omittere omnia prædicta instrumenta, cum ipsa pertineant ad reverentiam Sacramenti; Secus si aliquòd tantum omitatur, quia id non videtur esse materia gravis: Et sic intelligendus *Busemb.* cum ipse se referat ad doctrinam *Dian.* Advertendum tamen quoad baculum sufficere quòd baculus maneat publicè expositus, vel à Clerico detineatur, ut ex figura in Pontificali depicta signatum ostenditur. Item S. C. de Propag. Fide 7 Decemb. 1716. apud *Pittoni de 5. Ritib. t. 1. n. 532.* declaravit sufficere, quòd Episcopus sine mitra, adhibita tantum stola, confirmet.

Notandum II. quoad cæremonias alapæ, et cerei: omissionem alapæ, secluso scandalo, nunquam esse mortalem, ut rectè dicunt *Suar. D. 37. sect. 1. Bon. p. 4. n. 9. et Barbosa, Gran. Ledesm. et alii apud Salm. c. 4. n. 41.* Omissionem autem cerei *Led. et Sa ibid.* absolute negant unquam posse esse mortalem, cum hæc cæremonia minimè inveniatur præscripta in Pontificali, sed tantum ex solo usu sit introducta.

Notandum III. quoad locum, *Nunnum apud Bon. p. 2. n. 14.* putare quòd sit mortale confirmare extra Ecclesiam, sed hoc est contra communem. Alii verò, ut *Bus. et Dicast. ap. Croix.*

n. 289. dicunt id omni culpa carere, modò Confirmatio ministraretur in loco decenti. Sed communius *Bonac. et Croix ll. cc. ac Salm. c. 4. n. 32. cum Con. et Præpos.* censent hoc esse veniale: Quod puto verius, nisi interveniat aliqua causa excusans, juxta id quòd notatur in Rubrica pontificalis, ubi dicitur: «Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter quocumque die, » hora, et loco, ex causa ad arbitrium Episcopi. » Probabiliter autem dicit *Palauus p. 10. n. 6.* licet semper posse Episcopum confirmare in suo Oratorio domestico.

Notandum IV. quoad jejunium, quòd licet *c. Ut jejuni. Dist. 5. de Consecr.* præscribatur, ut Confirmandi accedant jejuni; et in Pontificali Rom. dicatur: *Confirmandi deberent esse jejuni.* Dicunt tamen *Salm. n. 33. et Croix l. c.* id esse tantum consiliu; Sed melius dicunt *ibid. Aversa, et Gob. ac Cabassut. l. 3. c. 3. nu. 2. et Renzi quæst. 4.* jam usum invaluisse, quòd hoc Sacramentum conferri possit etiam post prandium. Sic pariter Confirmatio conferri potest quocumque die, ut dicunt *Suar. D. 37. sect. 2. et Salm. n. 34. cum Gran. et Busemb. ubi supra,* sic usum ferre testatur *Croix loc. cit.*

185. — «II. Sub gravi culpa, ut docet *Nao. c. 22. ex com-muni,* requiritur Patrinus; isque unus tantum (licet *Tol. » duos admittat*) qui, si confirmatus non sit, peccat graviter » secundum communem. *Escob.* tamen ex *Con.* docet non esse » mortale: quod probabile esse docet *Quintan. t. 2. sect. 7.* » Imò nullum, si fiat in necessitate, et non contrahit cognationem, ut docent *Sanch. Suar. contra Sylvest. Sa, et alios. »*

I. Igitur requiritur patrinus, et quidem sub gravi, ut cum *Nao.* et communi dicunt *Busemb. et Holzm. tom. 2. p. 46. n. 222. ex c. 2 et 6. Caus. 30. qu. 1.* Patrinus autem Confirmationis designandus est à parentibus, vel ab Episcopo in eorum defectu, *Croix n. 397. cum Gob.* (hoc intelligendum, si Confirmandus sit puer). Dicit autem *Holzm. cum Gob. et Ulsung.* quòd licite posset conferri Confirmatio sine patrinus, casu quo is haberi non posset. II. Requiritur, ut patrinus sit unus, ut tenendum cum *Busemb. et Salm. n. 50. ex Pal. Bon. et Rebell.*; nam sic præcipitur in *cap. fin. de Cogn. Spir. in 6.* ubi dicitur: «Non plures » quam unus vel una accedere debent ad suscipiendum de Bap-tismo... De Confirmatione idem judicium est habendum. » Licet autem Tridentinum in Baptismo duos admittat, cum tamen nihil disponat de Confirmatione, juri antiquo standum est. III. Requiritur, ut hic patrinus sit confirmatus, ex præcepto quòd habetur in *cap. In Baptismate, 102. Dist. 4. de Consecrat.* ubi: «In Baptismate, vel in Chrismate non potest alium suscipere » in filium, qui non est ipse baptizatus, vel confirmatus. » Et in Pontificali Rom. habetur: «Nullus qui non sit confirmatus » potest esse in Confirmatione patrinus. »

186. — Sed hic dubitatur 1. an peccet graviter, qui non confirmatus teneat? Dicit *Busemb.* quòd *Escobar* negat esse mortale, sed errat; nam hic Auctor (*De Confir. n. 133.*) oppositum

expressè docet, quia talis patrinus violaret præceptum Ecclesiæ in re gravi, et sic tenendum cum *Concin. p. 229. n. 3.* et communi, ut asserit idem *Bus.* Dubitatur 2. an patrinus non confirmatus contrahat cognationem? *Prima* sententia affirmat, et hanc tenent *Conc. l. c. Sotus in 4. d. 42. q. 1. a. 3. et Navarr. Tab. Man. Lopez apud Sanch. de Matr. l. 7. D. 60. n. 19.* item *Sa. Palud. etc. apud Salm. de Confirm. c. 4. n. 47.* qui probabilem putant, sicut etiam censet *Croix l. 6. p. 1. n. 400.* Ratio, quia (ut dicunt) *to non potest in cit. cap. 102.* mox supra. per se et propriè non denotat invaliditatem actûs, sed tantum prohibitionem, sive (ut aiunt *Sard. et Bard. ap. Escob. n. 131.*) quia verbum *non potest* interdum sonat idem ac *non decet*, vel *non expedit*, ex leg. *Nepos, ff. de Verb. sign. Secunda* verò sententia negat, quam tenent *Glossa in d. cap. 102. Suar. q. 72. art. 10. Tol. l. 2. c. 24. n. 11. Bon. de Matr. q. 3. p. 5. §. 2. n. 20. et Renzi. de Confirm. q. 9.* qui refert Declarationem S. C. Concilii die 13 Junii 1654, apud *Jos. de Jan.* ubi dictum fuit, non confirmatum suscipientem confirmandum non contrahere cognationem spiritualement. Eandem ut probabilior tenet *Sanch. l. c. n. 20. cum Ang. Vict. Hen. Led. Palac. etc.* Ratio, tum quia verbum *non potest* reddit actum omnino nullum ut dicit *Sanch. se probasse lib. 6. D. 38. n. 20.* Tum quia sicut in Baptismo non contrahit patrinus non baptizatus, ita in Confirmatione non confirmatus. Utraque est probabilis, sed secunda probabilior, saltem, quia est majori auctoritate munita ob *Declar. S. C.*

187. — « Debet autem patrinus esse diversus à patrino Baptismi * (ut dicunt *Salm. num. 49. cum Laym. Pal. Bonac. et communi. Excipit tamen Croix n. 398. cum Sylo. et Synodo Coloniensi, nisi aliqua adsit causa in contrarium. Patrinus autem debet esse ejusdem sexûs, cujus est Confirmandus, juxta usum Ecclesiæ, et ritum Pontificalis Rom. prout dicit Croix ibid. cum Aversa) *, licet cum Bon. et Hurt. id neget Quint. t. 2. sect. 7. et 14. et secus facientem non peccare mortaliter, dicat Dian. p. 3. t. 4. R. 21. Et non Monachus (nisi factus Episcopus): Admitti tamen et illos, et Moniales posse sine culpa, docet idem *Quint. loc. cit. sect. 18.* nisi in eorum Religione sit prohibitum. Eo autem nomine non excludi Mendicantes notat *Conc. et alii quinque cum Dian. p. 9. t. 6. R. 32.* Nec refert, seclusa consuetudine, num vir sit, aut femina. Neque etiam contrahit obligationem instruendi confirmatum * (ut dicunt etiam *Salm. num. 51. cum Laym. Pal. Bon. et Henr. Excipiunt tamen Aversa, et Synod. Colon. apud Croix. n. 397. in fine, si confirmatus non sit instructus, et alius desit) *, sed tantum cognationem spiritualement cum eo, et ejus parentibus: dummodo tamen eum tangat. »**

Quidquid dicat *Quintanad. apud Busemb.,* veriùs id censent veritum *Salm. c. 4. n. 48. Sanch. Bon. Led. et communi apud Sporer t. 3. p. 218. n. 47.* Nam in *c. Monach 104. dist. 4. de Consecr.*

universè dicitur: *Monachi sibi compatres, commatresoe non faciant.* Excipiunt autem 1. *Spor. l. c. et Pal. Barb. Gob. etc. apud Croix n. 397.* si Confirmandus esset pariter Religiosus. Excipiunt 2. *Suar. Dicast. etc. apud Croix ibid.* si Religiosus sit mendicans, sed hanc exceptionem nec admittit *P. Conc. p. 229. n. 3.* Quoad modum autem suscipiendi in Confirmatione, præscribitur in Pontificali Rom. quòd Confirmandus ponat pedem super pedem dexterum patris; sed rectè dicit *Conc. p. 229. n. 3. in fine,* hodie receptam consuetudinem habere, quòd sufficiat, ut patrinus manum dexteram super dexterum humerum Confirmandi ponat: Et hanc consuetudinem testatur *Concina* approbatam fuisse à S. C. Rituum die 20 Septemb. 1749.

188. — « III. Frons confirmati obliganda est fascia linea cruce notata, gestanda uno, tribus, vel septem diebus, pro consuetudine, illota interim fronte. * (Sed hodie ex desuetudine hæc cæremonia non ampliùs in nostris partibus est in usu, cum statim post Unctionem abstergatur frons Confirmati, et sic dimittatur) *: potest etiam, si ratio subsit, statim auferri, et frons ablui; ipsa autem comburi, vel honestè asseruari debet, nec ad profanos usus adhiberi, propter contactum chrisimatis, neque solvens illam contrahit cognationem. V. *Præp. in 3. p. q. 2. art. 12. IV. Parochos teneri in librum referre nomina confirmatorum, et patrinorum suæ Parochiæ (eamque curam ad Episcopos etiam pertinere), tum propter sciendam cognationem spiritualement, cum propter ordines suscipiendos, docet Quintanad. t. 2. sect. 11. ex Barb. etc. ac denique licere mutare nomen in Confirmatione. ibid. sect. 10. »*

Notandum ultimò pro complemento hujus materiæ, quòd Benedictio communis, quæ datur ab Episcopo Confirmatis in fine, non est necessaria ad Sacramentum, sed est simplex cæremonia, ut communiter dicunt DD. cum *Croix lib. 6. pag. 1. n. 400.* Hinc probabiliter ait *Tamb. de Confirm. c. 2. §. 2. n. 9.* admonitionem, quæ fit, ne Confirmati ante Benedictionem præfatam discedant; non videri, quòd obliget. Imò dicunt *Laym. l. 5. c. 7. n. 2. Palaus. tr. 20. qu. 10. n. 12. et Tamb. l. c.* quando magnus est concursus, omittendam esse illam admonitionem, ut aliis locus præstetur; et hanc esse praxim testatur *Croix loc. cit.*